

BÜYÜK YARIŞ

CARY FAGAN

BÜYÜK YARIŞ

CARY FAGAN

BÜYÜK YARIŞ

© 2022, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2010, Cary Fagan

İlk baskı 2010 yılında İngilizce olarak Kanada ve Amerika'da *Big Swim* adıyla Groundwood Books Limited tarafından gerçekleştirilmiştir.
www.groundwoodbooks.com

Bu kitabın telif hakları AnatoliaLit Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Cary Fagan
KAPAK RESMİ: Zeynep Özatalay
TÜRKÇELEŞTİREN: İpek Güneş Çılgay
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Barış İnce
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

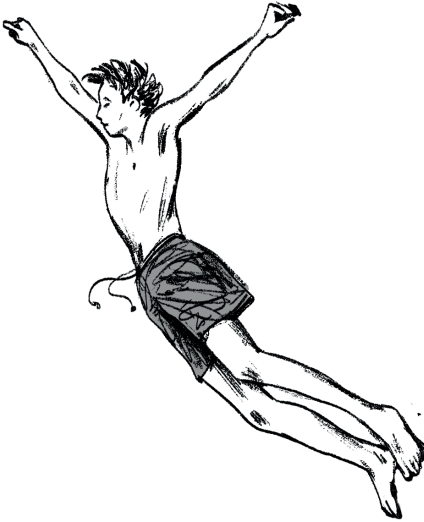
Birinci Baskı: Kasım 2023 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-808-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

BÜYÜK YARIŞ

CARY FAGAN

Cary Fagan

1957 yılında Toronto'da dünyaya gelen Cary Fagan, Toronto Üniversitesi'nde eğitimini tamamladıktan sonra çeşitli dergi ve gazetelerde editör ve yazar olarak çalıştı. Yazdığı ilk çocuk kitabı 1998 yılında yayımlandı. O günden bu yana, onlarca saygıdeğer ve uluslararası ödüle layık görüldü. Yetişkin ve çocuk edebiyatına pek çok eser kazandıran yazarın eserleri, ondan fazla dile çevrildi. Günümüzde, ailesiyle birlikte Toronto'da yaşamakta, çocuk edebiyatı alanında dersler vermektedir.

Tudem Yayınları'ndan Çıkan Kitapları:

Şapkada Eriyen Bay Karp (*roman*)

Dünyanın En Komik Adamı (*roman*)

Aslan Firarda (*roman*)

Yalnız Kurt ile VıZVıZ: Denizaltı Macerası (*roman*)

Yalnız Kurt ile VıZVıZ: Müzik Macerası (*roman*)

Bu İşte Bir Köstebek Var (*roman*)

Yol Arkadaşım Banjo (*roman*)

Büyük Yarış (*roman*)

Uçanbalık Yayınları'ndan Çıkan Kitapları:

Küçük Mavi Sandalye (*resimli kitap*)

Bir yeğenin sevgisiyle
Adeline Steinbaum ve Henry Fagan'a...

1

DUYDUĞUMUZ KADARIYLA

Kötü bir çocuk olduğunu onu daha görmeden biliyorduk. Öğrendiklerimizin kaynağını veya doğru olup olmadığını bilmiyordum. Sadece hakkında çok şey duyduğumuzu ve bunların hiçbirinin iyi şeyler olmadığını biliyordum.

“Bir keresinde, gazeteyi rulo yapıp köpeğin kuyruğuna bağlamış. Hem de Brunswick Kampı’nın yelkencilik şefinin köpeğiymiş.”

Bunları anlatan Kepçe Kulak’tı. Kepçe, benim ranzamın karşı köşesindeki, kapının en uzağındaki ranzada yatıyordu. Güzel, mahremiyeti olan bir yerdi. Tabii gece boyu kalıp çişe gitmeniz gerekmiyorsa.

Benim gerekiyordu.

Kepçe Kulak biraz çılgındı, bu yüzden sakın bir yerde uyuması iyiydi.

Gece mehtaplıydı. Kepçe, bir kolunu ve bacağını yatağının yanından örümcek maymunu gibi sarkıtmıştı. “Sonra

da gazeteyi kibritle tutuşturmuş ve köpeği serbest bırakmış,” diye devam etti. “Hayvanda ikinci derece yanıklar oluşmuş. Uyumak zorunda kalmışlar.”

Tex, “Ben bu olayın Chippewa Kampı’nda olduğunu duymuştum,” dedi. Doğu tarafındaki tekli yataktaydı. “Ayrıca köpek çömlekçilik şefine aitmiş ve sadece kuyruğunu kesmek zorunda kalmışlar.”

“Huş Ağacı Kampı’nda,” dedi Takoz, koğuşlarda bir şeyler yemek yasak olsa da ağzı artık her ne yiyorsa onunla dolu hlde, “büyük bir kano gezisinin hemen öncesinde baltayla bütün kanoları parçalamış. Onu ancak beş kamp çalışanı zapt edebilmiş, bir tanesinin neredeyse kafasını uurmuş.”

“Neredeyse uurmuş derken?” diye sordu Bacak. “Yarıya kadar mı uurmuş yani?”

“Mavi Su Kampı’nda,” dedi Kaplan, “kirli çamaşır torbalarına turuncu boya döküp herkesin giysilerini mahvetmiş.”

Presto, “Makosen Kampı’nda da bir çocuğun canına okumuş,” dedi. “Hem de hiç sebep yokken!”

“Makosen’deki olay o değildi,” dedi Havuç.

Havuç’un ranzası benimkinin tam karşısındaydı. Oğlan aynı William Holden’a, *Casuslar Kampı* filmindeki hline benziyordu. Bir Alman esir kampında geçen bu filmi, yine midem ağrıdığından okula gidemediğim bir günde, televizyonda izlemiştim. Bizim koğuşu da Havuç yönetiyor sayılırdı. Kaplan da onun yaveri gibi bir şeydi.

“Makosen Kampı’nda,” diye devam etti Havuç, “kamp sahibinin Cadillac’ını çalıp kasabaya gitmiş. Arabayla bir sokak lambasına toslamış. Hastaneden taburcu olduktan sonra da gece onu nezarethaneye atmışlar.”

“Araba kullanmayı nereden biliyormuş ki?” dedi Bacak. Işıklar söndükten sonra bile gözlüğünü takan Bacak, koğuştta en yakın arkadaşım olmuştu. “Sonuçta bizimle aynı yaşta, değil mi? Ben araba kullanmayı bilmiyorum.”

“Sen yürümeyi bile bilmiyorsun,” dedi Kaplan.

“Neysel işte,” dedi Havuç. “Babası arabanın sahibine masrafları ödeyip polis fonuna büyük bir bağışta bulunmaysaymış ıslahevine gidecekmış. Adam böyle, sağa sola para ödeyip duruyormuş.”

Takoz, “Neysel ki aşırı derecede zenginmiş,” dedi.

Presto, “Belki de onun *böyle olmasının nedeni* zenginliğidir,” dedi. “Evlerinde bilardo *ve* pinpon masası varmış. Sinema bile varmış.”

“Belki de annesi öldüğü için böyledir,” dedi Tex.

Kepçe, “Bence bir köpeği ateşe vermek, bir arabayı hurdaya çevirmekten çok daha kötü,” dedi.

“Onu bizim koğuşa vermesinler diye dua edeceğim,” dedi Bacak ve bir ilahiye başladı.

“İlla dua edeceksen,” dedi Havuç, “Yüce Klopschitz’e dua etsen daha iyi olur.”

İhtiyar Klopschitz, Kayın Ağacı Kampı’nın sahibiydi. Kamp arazisinde araç bulundurmasına izin verilen tek kişi

olarak, cipiyle her yere giderdi. Aşırı derecede şişman ve neredeyse keldi; güneş gözlüğü takar ve beyaz takım elbise giyerdi. Yürürken hırıltılı nefes alır, ağzından purosunu eksik olmazdı. Beni zerre umursamasa da ondan korkuyordum.

Tam o anda koğuşun kapısı açıldı ve ranzaların üzerinde bir ışık hüzmeleri dolaştı.

“Sessiz olalım beyler.”

Jerry gelmişti. Bizim kamp rehberimiz Jerry’ydi ve bu gece o nöbetçiydi. Takoz, rehberlerin gece nöbetinden nefret ettiklerini, çünkü kız arkadaşlarını özlediklerini söylemişti.

Kapı tekrar kapandı. Karanlık çöktü. Vücutlar dönüp yüzler yastığa bastırılırken kıpırdanma sesleri çıktı. Çişim gelmiş gibi hissettim ama kalkmaya da üşendim.

Bacak, “Bir de acayip iyi yüzücüyümüş,” diye fısıldadı. “Okulunun en iyisiymiş. Belki Büyük Kulaç’ı yapar.”

O zamana kadar tek kelime etmemiştim ama o an, “Bunlar doğru olamaz. Hepsi birden yani. Tek kişi için çok fazla,” deyiverdim.

“İnan bana Pembiş, hepsi doğru,” diye fısıldadı Havuç.

Ondan sonra kimse konuşmadı ve çok geçmeden etrafımdaki ranzalardan uyku sesleri geldi.

2

EN KÖTÜ OLMAMAK

Yaz kampına gelmeden önce mütevazı hedeflerim vardı. Öncelikle hayatta kalmayı hedefliyordum. İkinci olarak da nefret edilmemeyi. Üçüncü hedefimse hiçbir şeyde en kötü olmamaktı.

Kamp yaşamına uygun biri olduğum söylenemezdi. Aile doktorumuzun, “endişeli yapım” yüzünden olduğunu iddia ettiği, yani “ruhsal kaynaklı” mide ağrılarından şikâyetçiydim. Spordan nefret ederdim. Benim için en güzel tatil, ya iki ağabeyimle takılmak ya da defterlerime garip öyküler yazmaktan ibaretti.

Yaz benim için oldum olası ağabeylerimle uzun, boş günler geçirmek, mantar ağacından uçaklar yapmak, Bathurst Caddesi’ndeki Gençlik Merkezi’nde yüzmek, evin bodrumunda fotoğraf banyo etmek anlamına gelirdi.

Ama o sene ağabeylerim yaz işlerinde çalışacak yaşa gelmişti. En büyük ağabeyimin kız arkadaşı bile vardı. Hem

CARY FAGAN

BÜYÜK YARIŞ

Yaz tatilini evde tek başına, sakın sakın geçirmek istiyor Ethan. Her yıl olduğu gibi. Ama bu yıl, ailesi onu yaz kampına gönderiyor. Ne de olsa Ethan'ın artık "büyümesi" gerek.

Fakat kampın bir sakini daha var: her gittiği yerde problem çıkarmasıyla bilinen, sorunlu çocuk Zach.

Bu sıcak yaz, Ethan ve Zach'in sıradışı dostluğuyla çok daha heyecanlı hâle geliyor, çünkü işin ucunda bir de "Büyük Kulaç" adlı efsanevi yarış var...

Kanadalı usta yazar Cary Fagan'ın, kalıpların dışında bir büyüme hikâyesi anlattığı romanı *Büyük Yarış*, önyargıların, asılsız yaftalamaların ve bilinmeyene yapılan cesur bir yolculuğun öyküsü.

Türkçeleştiren: İpek Güneş Çığay

tudem.com
tudemayingrubu

